

MariaGrazia Cicardi: Som pyšná, že môžem byť členkou poroty Envirofilmu

MariaGrazia Cicardi, rodáčka z talianskej Monzy, riaditeľka Medzinárodného festivalu dokumentárnych filmov o národných parkoch, ktorý sa už dve desaťročia koná v Sondriu, zasadne tohto roku po prvý raz do medzinárodnej poroty Envirofilmu. Festival Sondrio spolupracuje s Envirofilmom už niekoľko rokov a MariaGrazia Cicardi sa veľmi teší na náš festival, na Banskú Bystricu, na Slovensko.

Narodili ste sa v Monze, študovali ste v Miláne a žijete v Sondriu. Čím sú pre vás tieto tri mestá výnimočné, ktoré je vášmu srdcu najbližšie?

Narodila som sa v Monze, v starorodičovskom dome, ale mladosť som prežila v peknom údolí v západnom Piemonte, vo Valsesii. Teraz žijem v Sondriu, v podobnom údolí v centrálnych Alpách. Mám rada prírodu a myslím si, že Sondrio je pre mňa perfektné miesto na život. Je to malé mesto, všade dookola sú hory, ľudia sú priateľskí a život je tu jednoduchší než vo veľkom meste. Toto sú dôvody prečo som v Miláne prežila výlučne moje univerzitné roky.

Vyučovali ste matematiku a prírodovedné disciplíny, ako si na toto obdobie spomínate?

Prácu v škole som ukončila pred mnohými rokmi, aby som sa stala prírodovedcom na plný úväzok. Učenie sa mi veľmi páčilo, je to práca, ktorá vás veľmi vtiahne. Uvádzanie mladých chlapcov a dievčat, jedenásť až trinástočročných, do prírodných vied je fascinujúce. Mnohí z nich sa veľmi aktívne zapájajú do činností, kladú veľa otázok a sú pyšní, keď objavia nové veci o prírode. V posledných rokoch sa prírode venuje stále viac pozornosti. Environmentálna výchova je dnes už súčasťou učebných osnov. Dúfam, že mladí ľudia získavajú viac poznatkov z oblasti ochrany životného prostredia a uvedomujú si dôležitosť ochrany prírodných zdrojov planéty pre budúcnosť.

Ako ste sa dostali k festivalu v Sondriu?

Keďže ako prírodovedca ma veľmi zaujímali témy ochrany prírody, začala som pracovať na festivale v

Sondriu ako dobrovoľník, najmä v dokumentačnom stredisku, ktoré malo na starosti vzdelávacie aktivity.

Festival v Sondriu je špecifický tím, že sa venuje národným parkom, chráneným územiám. Mohli by ste festival predstaviť našim čitateľom?

Festival v Sondriu má dvadsaťjeden rokov. Od roku 1987 premieta najlepšie dokumentárne filmy o chránených oblastiach. Je to jediný festival s podobným zameraním v Taliansku.

Všetky zaregistrované filmy zhromažďuje dokumentačné stredisko a sú premietané špeciálnej skupine divákov, výlučne na vzdelávacie a vedecké účely. Každý rok predvýberová komisia vyberie cca dvanásť filmov, ktoré sú premietnuté medzinárodnej porote a divákovi. Sú to dokumentárne filmy od producentov z celého sveta.

Pôsobíte ako riaditeľka festivalu v Sondriu, ako prírodovedkyňa pracujete na environmentálnych projektoch zameraných na plánovanie a riadenie chránených oblastí. Môžete spomenúť niektoré z nich?

Riaditeľkou festivalu v Sondriu som už niekoľko rokov a teraz som predsedníčkou festivalového vedeckého výboru. Moja práca prírodovedkyne zahŕňa najmä ekologické hodnotenie dopadov budov v dôležitých lokalitách z hľadiska EK. Zaujímavý projekt, na ktorom som pracovala, sa týkal pôvodných druhov v lyžiarskej oblasti Santa Caterina. Jeho cieľom bolo zlepšenie životného prostredia Vallalpe, malého alpského údolia v Národnom parku Stelvio, ktorý je charakteristický skalnatými svahmi, alpskými pastvinami a malými jazerami s vlhkomilnou vegetáciou.



Grand Prix Sondrio 2007 z rúk MarieGrazie Cicardi prevzal izraelský filmár Yossi Weissler za film Stena smrti

Navštívili ste národné parky v rôznych krajinách Európy, sveta. Objavili ste miesto, ktoré vás mimoriadne zaujalo... a čím?

Festival v Sondriu a Triglavský národný park v Slovinsku nadviazali spoluprácu za účelom vzdelávania. Žiaci z niektorej strednej školy zo Sondria strávia „zeleň týždeň“ v Triglavskom národnom parku. Myslím si, že jeho príroda je pekná a zelené vody rieky Soca sú veľmi pôsobivé.

Ktoré talianske národné parky by nemali ujsť pozornosti návštevníkov Talianska?

Určite dva hlavné parky v provincii Sondrio, Regionálny park Orobie a Národný park Stelvio kvôli ich alpskej krajine a parky Circeo a Maremma kvôli pobrežným biotopom.

Festivalu v Sondriu sa zúčastňujú aj slovenskí dokumentaristi. Sú medzi nimi takí, ktorí vás mimoriadne zaujali?

V predchádzajúcich dvoch rokoch predvýberová komisia festivalu v Sondriu videla tri filmy od slovenských filmárov. Pamätám si najmä filmy Ľudovíta Hanáka (2007) a Pavla Barabáša (2006) popisujúce niektoré prírodné a geografické charakteristiky Slovenska.

Boli ste už na Slovensku, v Banskej Bystrici?

Doteraz som nebola a som veľmi zvedavá.

Ako ste prijali ponuku byť v porote festivalu Envirofilm?

Festival Sondrio už viac rokov spolupracuje s Envirofilmom a som veľmi pyšná, že môžem byť členkou jeho medzinárodnej poroty.

Tešíte sa k nám, do Banskej Bystrice?

Teším sa na to, že budem v Banskej Bystrici a tiež na prácu v porote. Som si istá, že sa naučím veľa nového od ďalších členov poroty a od organizátorov festivalu. Dúfam, že medzi našimi festivalmi nadviažeme pevné kontakty.

Anna Gudžová

Foto: archív MariaGrazia Cicardi

Súťažný film Envirofilmu 2008

Dravec piesok (Poľsko), autor: Krystian Matysek, Dorota Adamkiewicz

Fascinujúci dokument poľského režiséra Krystiana Matyseka Zobákom a pazúrom, uvedený na Envirofilme 2003, určite mnohým zostal v pamäti. Aj v jeho dokumente Dravec piesok sa divák, tak často ohurovaný a ubíjaný záľahou slov, ktoré na neho padajú z obrazoviek, môže pohrúžiť do iného sveta. K čiermu filmu nás vrátia dynamicky zostrihané zábery tajomného života v piesku Slowiňského národného parku na pobreží Baltiku, ruchy aj hudba, ktorá je v dokumente minimalizovaná na ilustráciu pohybov a dynamiky – raz prelievajúcich sa dún, inokedy živočíchov bojujúcich s touto masou. Každý záber je premyslený, každá informácia dovedená do konca. Iba slová chýbajú. Napriek tomu na konci filmu viete, že ste sa práve vrátili z objavnej cesty po svete, kde je tým najmenším dravcom piesok.

